

СУЧАСНІ КОНЦЕПЦІЇ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ КОМПАНІЇ

Базовою ланкою економічної господарської системи є первинні економічні суб'єкти підприємництва – організаційні формування, які діють за певними правилами і процедурами. Кожне підприємство бажає реалізувати свої цілі, досягти яких можливо управляючи процесами розвитку.

У межах наукового менеджменту під управлінням розуміють процес цілеспрямованих зусиль керівництва організації, спрямований на забезпечення виконання встановлених завдань і досягнення цілей її діяльності, що реалізується шляхом планування й організації відповідних організаційно-економічних заходів, мотивації й контролю за перебігом їх упровадження [1, с. 265].

Управління розвитком науковці трактують як діяльність, зміст якої полягає у створенні умов для кількісно-якісних перетворень та координації дій, спрямованих на запобігання формуванню й усунення суперечностей, що виникають як у внутрішньому середовищі підприємства, так і внаслідок його взаємодії із зовнішнім середовищем [2], як визначенні траєкторії ефективного економічного розвитку підприємства, формування цілей і шляхів їх досягнення, утримання його на цій траєкторії.

Серед класичних підходів до управління розвитком підприємств традиційно виділяють системний, програмно-цільовий, ситуаційний, функціональний.

Системний підхід вимагає комплексного дослідження підприємства в процесі стратегічного розвитку у сукупності з чинниками зовнішнього середовища, вивчення кожного елементу системи в його зв'язку і взаємодії з іншими, виявлення впливу властивостей окремих складових на поведінку системи в цілому тощо. Теорія програмно-цільового підходу передбачає розгляд організації управління розвитком у вигляді системи цілепокладання та цілереалізації. Функціональний підхід виходить з того, що системі управління притаманні певні функції для кожного рівня ієрархії. Процесний підхід розглядає управління як процес, тому робота з досягнення цілей це не одночасна дія, а серія взаємопов'язаних дій.

Сучасні економічні, технологічні тенденції, зміни у зовнішньому середовищі організації змінюють підходи до управління. З'являються нові концепції управління. Найбільш відомими з яких є: управління комплексною якістю (Total Quality Management – TQM),

бенчмаркінг (benchmarking), аутсорсинг (outsourcing), реінжиніринг бізнес-процесів (Business Process Reengineering – BPR), ощадливий менеджмент (Lean management), контролінг (controlling), організація, що навчається (learning organization), а також управління якістю згідно стандартам ISO (International Standard Organization).

Управління розвитком підприємств на засадах визначених підходів є цілеспрямованим впливом керуючої системи на керовану за допомогою основних функцій менеджменту з метою забезпечення процесу переходу від поточного стану підприємства до кращого (бажаного) порівняно з попереднім станом відповідно до поставлених стратегічних завдань розвитку [3].

Вирішальною передумовою досягнення визначених орієнтирів розвитку є стратегічний менеджмент. Чітка стратегічна орієнтація компанії передбачає розроблення стратегій відповідно до проголошених місії та візії, й створення відповідного механізму реалізації програми переходу від поточного стану компанії до обраної моделі її майбутнього.

Особливе місце в забезпеченні дієвості підсистеми управління розвитком компанії належить соціокультурному середовищу, в якому відбувається процес розвитку та здійснюються управлінські впливи щодо його ефективної реалізації, що потребує формування корпоративної культури підприємства.

У контексті сучасних тенденцій зростання ролі нематеріальних ресурсів у набутті компаніями конкурентних переваг необхідне акцентувати увагу на таких аспектах формування та розвинення організаційної культури сучасного підприємства, як розвиток персоналу, підвищення компетентності топ-менеджменту та формування середовища лояльності працівників до організації шляхом формування й поширення стратегічної ідеї компанії, зокрема й підвищенням соціальної відповідальності бізнесу.

Також, у сучасних умовах одним зі способів забезпечення розвитку компанії стає якісне управління інформаційними ресурсами, що передбачає створення єдиного інформаційного середовища для підтримки процесу розвитку організації.

Впровадження цих управлінських концепцій є на сьогоднішній день об'єктивною необхідністю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Верба В.А. Управління розвитком компанії : навч. посіб / В.А. Верба, О.М. Гребешкова. – К.: КНЕУ, 2011. – 482 с.

2. Карпова О.І. Управління розвитком підприємств малого бізнесу : Автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.06.01. Донецьк: Донецький національний ун-т. 2003. – 9 с.

3.Мариненко Н. Підходи та концепції управління розвитком промислового підприємства / Н. Мариненко // Економіка. – 2012. – № 5 (119). – С. 8.